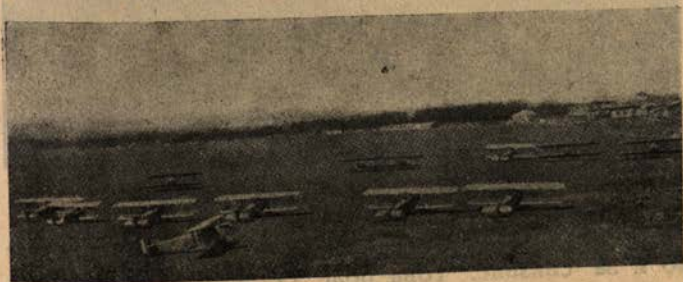

Въ последния си усъвършенствуванъ видъ аеропланътъ надмина въ много отношения досега описанитѣ: било въ скоростъ (до 600 клм. въ часъ), било въ носене на полезенъ товаръ и взривни вещества (до 4000 кгр.), било на височина (до 11 клм.), било въ продължителность на летене (до 60 часа). Съ тѣзи си съвършени качества, аеропланътъ играе грамадна роля въ време на война. Ето защо сега правителствата почти въ всички страни, отпускатъ много пари за военната си авиация, която да имъ служи за нападение и отбрана.

Сжществениѣ части на единъ съвремененъ аеропланъ сж: 1) *Поддържни плоскости* или *криле* (фиг. 7, х); 2) *Тѣло* (фиг. 7, у), което свързва крилетѣ съ опашката — вътре въ него се намира мотора, авиатора и др.; 3) *Колесница*, състояща се отъ части, къмъ които сж прикрепени пневматични колелета и палешникъ (фиг. 7); 4) *Органи за управление и маневриране*. Къмъ първитѣ спадатъ стабилизаторитѣ: хоризонталенъ и вертикаленъ (фиг. 7, А и В),

Фиг. 8. Аеродрумъ Божурище

които автоматически отстраняватъ нарушенията. Къмъ вторитѣ спадатъ: хоризонталното и вертикалното кормила (фиг. 7 С. и D). Хоризонталното кормило (С) служи за възходящо и низходящо летене,